

OBRAZAC SUDJELOVANJA U INTERNETSKOM SAVJETOVANJU O NACRTU PRIJEDLOGA OPĆEG AKTA	
Naziv nacrtu akta o kojem se provodi savjetovanje	ODLUKA o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada Velike Gorice
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	GRAD VELIKA GORICA, UPRAVNI ODJEL ZA URBANIZAM I ZAŠTITU OKOLIŠA, URED ZA ZAŠTITU OKOLIŠA
Razdoblje internetskog savjetovanja (početak i završetak)	16. 12. 2019. – 15. 1. 2020.
Ime i prezime osobe, odnosno, naziv predstavnika zainteresirane javnosti (OCD, ustanove i sl.) koja daje svoje mišljenje, primjedbe i prijedloge na predloženi tekst	Ivan Bekavac
Interes, odnosno kategorija i brojnost korisnika koje predstavljate	Građani, stanovnici gore navedene adrese
Načelne primjedbe i prijedlozi poboljšanja teksta	Slijedi u nastavku
Primjedbe na konkretne dijelove i članke teksta s obrazloženjem te prijedlozi poboljšanja	Slijedi u nastavku
Nacrt Odluke Članak 6. stavak 2. Odredba članka 6. stavka 2. Nacrta Odluke utvrđuje da obračunsko razdoblje počinje prvoga dana u mjesecu, a završava zadnjega dana u istom mjesecu, te da se račun izdaje posljednjeg radnog dana u mjesecu za tekući mjesec. Iz prijedloga uređenja slijedi da se račun izdaje prije nego je obračunsko razdoblje završilo. Izdavanje računa prije završetka obračunskog razdoblja nije sukladno poslovnoj praksi. Nije jasno kako davatelj usluge može izdati račun ako obračunsko razdoblje nije prošlo, a nije jasno zašto se račun korisniku ne bi izdavao prvog radnog dana u mjesecu za prethodni mjesec. Odgovor Primjedba nije osnovana. Račun za izvršenje usluge zaključuje se s krajnjim datumom izvršenja usluge, što je zadnji dan mjeseca u kojem je usluga izvršena. Račun se tiska početkom narednog mjeseca, kad se i šalje korisnicima, a takva će se praksa provoditi i nadalje. Primjedba se ne prihvaća. Članak 7. stavak 2. Članak 7. Nacrta Odluke u stavku 2. utvrđuje standardne veličine spremnika koje se koriste za odvoz otpada. Sama po sebi ta odredba ne bi bila problem kad ne bi posredno određivala da je najmanja posuda koju	

korisnik može koristiti za komunalni otpad zapremine 120 l.

Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom (dalje: Uredba) u članku 4. stavku 6. utvrđuje da se standardna veličina i druga svojstva spremnika moraju odrediti na način da spremnik bude primjeren potrebi pojedinog korisnika te da se korisniku usluge ne može propisati obveza korištenja spremnika određenog volumena.

Iako Nacrt Odluke i u članku 12. stavku 1. točki 1. utvrđuje da korisniku javne usluge mora biti osigurana mogućnost odvojene primopredaje komunalnog otpada putem spremnika odgovarajuće veličine i vrste na njegovom obračunskom mjestu ostvarenje tog načela kroz rješenja koja nudi Nacrt je dvojbeno.

Iz Nacrta Odluke slijedi da je mjerilo naplate odvoza volumen zadužene posude puta broj odvoza. Iz toga slijedi da korisnici koji predaju najmanju količinu komunalnog otpada trebaju plaćati relativno najveću cijenu odvoza.

Takvo uređenje nije u skladu: sa Zakonom o održivom gospodarenju otpadom (dalje: ZOGO) a takva provedba u praksi jako je daleko od ostvarenja osnovnog načela "onečišćivač plaća" koje ZOGO postavlja.

Zbog navedenog smatram da tekst iza riječi "slijedeći način" treba u cijelosti brisati.

Također smatram da treba riješiti situaciju u kojoj korisnik ne proizvodi toliko otpada da bi mogao napuniti posudu od 120 l, odnosno da i takvim korisnicima treba ponuditi spremnik primjeren njegovoj potrebi, recimo od 60l, baš kao što Uredba utvrđuje kao obvezu.

Odgovor

Posude od 120 L i 240 L već se koriste na području Grada i mogu se prazniti pomoću sustava pražnjenja posuda koji se nalaze na komunalnim vozilima, dok bi nabava novih posuda značila dodatno financijsko opterećenje svih korisnika, budući da se to financira kroz cijenu minimalne javne usluge. Komunalno društvo bi također imalo dodatne troškove skladištenja ili zbrinjavanja vraćenih posuda od korisnika. Zbog toga je odlučeno da se zadrže postojeće posude, a svaki korisnik može odabrati koliko puta će predati na odvoz posudu za miješani komunalni otpad. U interesu je korisnika da preda posudu na odvoz kad je ona u potpunosti napunjena, jer će samo tako platiti stvarni trošak odvoza i zbrinjavanja pune zapremine posude koju koristi. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 7. stavak 3.

Članak 7. Nacrta Odluke u stavku 3. propisuje da se komunalni otpad može prikupljati i u odgovarajućim vrećicama koje osigurava davatelj usluge. Iako ne piše, već nam je poznato da se radi o plastičnim jednokratnim vrećicama.

Europski parlament već je raspravljao o zabrani jednokratne plastike i ta je tema u zadnje vrijeme okupirala svakog ekološki svjesnog građanina.

Unatoč tome odredba stavka 3. članka 7. kao rješenje za predaju otpada propisuje jednokratne plastične vrećice koje korisnik kupuje od pružatelja usluge.

Bude li primijenjeno ovakvo rješenje postavlja se pitanje ostvarivanja svrhe i smisla naziva "održivo" u nazivu ove odluke. Ako bude prihvaćena u ovom obliku ova će odredba oživotvoriti praksu da će jednokratne plastične vrećice koje se bacaju u miješani komunalni otpad korisnicima prodavati upravo oni koji bi trebali raditi na smanjenju količina plastike koja se ne reciklira. Zar nije dovoljno što smo svi navikli da prije bacanja otpad lijepo zapakiramo u jednokratnu plastiku? Umjesto da se Grad svim sredstvima zalaže protiv takve prakse, prijedlog je da se ona ozakoni propisivanjem prodaje jednokratnih plastičnih vrećica za otpad.

Snažno se protivim takvom uređenju!

Mi korisnici možemo se samo pitati kome je cilj sabotaza sustava koji se uspostavlja s ciljem odvojenog skupljanja plastike i povećanja obuhvata njenog recikliranja.

Iako se kao korisnik nadam da će razum prevladati, upravo tom ekološki katastrofalnom rješenju pribjegli su mnogi, a iskustvo nas uči da se kod rješenja ovakvih pitanja pribjegava liniji manjeg otpora. Iako je primjedba suštinska i trebala bi biti dovoljna da se od ove prakse odustane, nažalost, šansa za to je realno mala. No u tom slučaju nedostatak ovog uređenja je u tome što veličina vrećica nije standardizirana, a treba utvrditi i

standardnu cijenu odvoza.

Između ostaloga treba napomenuti da je simbol za litru malo slovo l, a u Nacrtu odluke je korišteno veliko L.

Odgovor

Vrećice koje se spominju u st. 3. članka 7. koriste se iznimno i povremeno, ako korisnik u određenom trenutku treba predati na odvoz količinu otpada veću nego što stane u posudu koju koristi. Sama vrećica se ne „prodaje“ korisniku, već se kroz cijenu vrećice naplaćuje usluga zbrinjavanja otpada koji se u vrećici nalazi. Kao jedinica izvan SI sustava, „litra“ se može označavati bilo velikim, bilo malim slovom „l“ odnosno „L“. Odabrano je veliko „L“ jer je tako manja mogućnost zabune, budući da malo „l“ u tipografijama *sans serif* izgleda isto kao i veliko slovo „i“. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 9. stavak 1.

Članak 9. Nacrta Odluke u stavku 1. predviđa da je davatelj usluge dužan omogućiti primopredaju miješanog komunalnog otpada najmanje jednom u dva tjedna.

Miješani komunalni otpad sadrži i otpatke organskog porijekla koji se i nakon bacanja u posudu za otpad dalje kvare, a ponekad su i zdravstvena ugroza za ljude i drugi živi svijet. Primopredaja (tj. odvoz) svaka dva tjedna nije dovoljno učestala da bi smanjila zdravstveni rizik.

Istovremeno članak 15. u stavku 1. točki 2. Nacrta odluke korisniku stavlja u dužnost "postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika javne usluge na način kojim se ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje, ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojava neugode trećim osobama zbog mirisa ili drugih svojstava otpada".

Ako davatelj usluge miješani komunalni otpad odvozi svaka 2 tjedna, nema korisnika koji neće prekršiti ovu obvezu.

Također, budući da je VG Čistoća za 2020. objavila raspored po kojem je u siječnju 2020. odvoz plastičnog otpada u ulicama Augusta Šenoae, Šenoin put itd. predviđela za 6. siječnja 2020. - koji je prema članku 1. stavku 1. točka 2. Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u RH neradni dan, predlažem da se Odluka dopuni odredbom da pružatelj usluge odvoz ne može planirati za dane u kojem ga neće stvarno izvršiti.

Treba dodati i to da nije jasno kako će se odvoz jednom u dva tjedna odraziti na ukupno stanje čistoće. Naime, trenutno se u pojedinim gradskim četvrtima otpad odvozi dva puta tjedno, što znači 4 puta u dva tjedna. Smanjenje je, nadam se, očigledno i bez dodatnih obrazloženja.

Zbog svega navedenog smatram da odvoz treba biti barem jednom tjedno odnosno po stvarnoj potrebi na pojedinom području. I nije jasno zašto ovo smanjenje broja odvoza (uz efektivno povećanje cijene, što je detaljnije objašnjeno u komentaru obvezne minimalne cijene javne usluge).

Odgovor

Odlukom se predviđa najmanji obvezni broj odvoza pojedinih vrsta komunalnog otpada, sukladno Uredbi o gospodarenju komunalnim otpadom (Narodne novine 50/2017, 84/2019) (u daljnjem tekstu: Uredba), a komunalno društvo će u godišnjoj obavijesti o prikupljanju miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i reciklabilnog komunalnog otpada odrediti stvaran broj i dinamiku odvoza koji će odgovarati stvarnim potrebama korisnika na čitavom području Grada. Dinamika odvoza mora biti za sve korisnike ista, odnosno pruženi standard usluga na čitavom području Grada mora biti isti. Trenutno je za 2020. godinu planirano da se miješani komunalni otpad od korisnika odvozi jednom tjedno. Tendencija u budućnosti će biti smanjenje broja odvoza miješanog komunalnog otpada u korist broja odvoza otpada razdvojenog po vrstama, s ciljem smanjivanja količine miješanog komunalnog otpada koji se odlaze na odlagalište. Usluga odvoza izvršavat će se sukladno rasporedu, kao što je izvršena 6. siječnja 2020. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 9. stavak 2.

Članak 9. Nacrta Odluke u stavku 2. utvrđuje da se korisnicima koji kompostiraju biootpad u vlastitom

komposteru u okviru cijene obvezne minimalne javne usluge odvoz biootpada neće naplaćivati.

Nije jasno što znači ova odredba ako odvoz biootpada nema svoju posebnu cijenu. Također, dalje se u Nacrtu Odluke nigdje ne spominje mogućnost ili udio u iznosu ili iznos za koji će se umanjiti cijena minimalne javne usluge za one korisnike koji sami kompostiraju biootpad.

Smatram to propustom i želim da se taj dio uredi.

Odgovor

Primjedba se prihvaća. Korisnicima koji kompostiraju biootpad ne će se smanjiti cijena obvezne minimalne javne usluge, budući da ona mora za sve korisnike biti ista na čitavom području pružanja usluge, sukladno Uredbi. Stavak 2. članka 9. prepraviti će se na način da će se uvesti odredba po kojoj se korisnicima ne će naplatiti dio cijene koji se odnosi na predanu količinu miješanog komunalnog otpada. Iznos popusta će se definirati cjenikom usluga komunalnog društva.

Članak 11. stavak 2.

Stavak 2. članka 11. Nacrta Odluke riječima "onih količina i vrsta komunalnog otpada koje odgovaraju količinama i vrstama komunalnog otpada nastalima u kućanstvu fizičkih osoba" uvodi mjerilo koje ne poznaje ni ZOGO ni Uredba. Iz daljnjeg teksta ovog stavka slijedi da će se korisnicima usluga naplatiti ako "predaju otpada u količini većoj od količine koja odgovara količini otpada nastaloj u kućanstvu fizičkih osoba". Kao mjerilo za količinu koja nastaje u kućanstvu - dakle dio koji je besplatan - primijenit će se stavak 3. a koji u kilogramima (!!!) određuje količine pojedinih vrsta otpada koje korisnik može predati u reciklažnom dvorištu bez naknade. Želi li korisnik predati preko navedenih količina, morat će platiti.

Ovakvo je uređenje izravno u suprotnosti s odredbama ZOGO i Uredbe.

ZOGO u članku 35. stavku 5. propisuje da je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem "dužna zaprimati bez naknade i voditi evidenciju o zaprimljenom komunalnom otpadu nastalom u kućanstvu na odgovarajućem području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno to reciklažno dvorište: problematični otpad, otpadni papir, drvo, metal, staklo, plastiku, tekstil i krupni (glomazni) otpad,".

Dakle, ZOGO propisuje da se glomazni otpad zaprima bez naknade za korisnike na odgovarajućem području JLS, i ne ograničava to pravo korisnika količinom, niti daje ovlasti tijelu JLS propisati količinu koja se prima bez naknade, odnosno propisati da za odlaganje veće količine korisnik treba platiti naknadu.

Uredba u stavku 3. članka 5. propisuje da se u okviru sustava skupljanja komunalnog otpada pružaju bez naknade za korisnika: "1. sakupljanje reciklabilnog komunalnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge; 2. sakupljanje otpadnog papira, metala, plastike, stakla i tekstila putem spremnika postavljenih na javnoj površini; 3. sakupljanje glomaznog otpada u reciklažnom dvorištu, mobilnom reciklažnom dvorištu i jednom godišnje na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge". Dakle, ni Uredba ne poznaje ograničenje količine koja se od korisnika prikuplja bez naknade.

Zbog svega navedenog, a da bi se članak 11. Odluke uskladio sa ZOGO potrebno je:

- Iz stavka 2. članka 11. brisati riječi: ", onih količina i vrsta komunalnog otpada koje odgovaraju količinama i vrstama komunalnog otpada nastalima u kućanstvu fizičkih osoba" i "ali predaju otpad u količini većoj od količine koja odgovara količini otpada nastaloj u kućanstvu fizičkih osoba,".

- Brisati stavak 3. jer bez ograničenja količina on nema svoju funkciju.

Odgovor

Sukladno stavku 5. članka 35. ZOGO, kako bi se pobliže odredilo što je „količina otpada koji nastaje u kućanstvu“, analogno odredbi Pravilnika o gospodarenju otpadom (Narodne novine 117/2017) kojom se na 200 kg po korisniku ograničava količina građevnog otpada koji nastaje u kućanstvu, a koji se može odložiti u reciklažnom dvorištu u razdoblju od 6 uzastopnih mjeseci, ovim odredbama stavka 3. članka 11. pobliže je određeno koje su količine određenih vrsta otpada koje se mogu smatrati količinama nastalim u prosječnom kućanstvu korisnika na području Grada Velike Gorice unutar jednog obračunskog razdoblja (mjesec dana). Za glomazni otpad količina nije ograničena, a ograničenja za sve ostale vrste otpada znatno su blaža od spomenutog iz Pravilnika. Ova odredba je uvedena kako se ne bi događalo da svi korisnici

sustava gospodarenja otpadom plaćaju zbrinjavanje proizvodnog otpada koji na reciklažna dvorišta dovoze pojedini obrtnici i traže da ih se preuzme kao otpad iz kućanstva. Stoga su ovdje definirane količine koje se preuzimaju bez plaćanja, što ne znači da se ne će preuzeti svaka količina koju korisnik doveze u reciklažno dvorište, ali uz naplatu tržišne cijene zbrinjavanja otpada. Na taj način će se omogućiti svakom korisniku predaja bilo koje količine otpada u reciklažnom dvorištu, bez da troškovi tog preuzimanja optereće korisnike koji nisu za njih odgovorni. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 11. stavak 6.

Članak 11. Nacrta Odluke u stavku 6. utvrđuje da cijene korištenja reciklažnog dvorišta moraju biti proporcionalne cijenama zbrinjavanja pojedinih vrsta i količina otpada koje korisnik predaje u reciklažno dvorište.

Hrvatski jezični portal[1] navodi da je proporcionalan onaj koji ima pravilan odnos dijelova prema cjelini, razmjern; odnosno broj ili veličina koja se nalazi u određenom odnosu prema nekom drugom broju ili veličini. Ako je, dakle, u pitanju odnos prema nekoj drugoj veličini onda je i 10:100 razmjerno, ako je razmjer uvijek isti. Tako iz ovog stavka slijedi da zbrinjavanje može biti 10, a cijena korištenja reciklažnog dvorišta 100, a da uvjet iz stavka 6. bude ispunjen.

Zbog toga treba sasvim konkretno odrediti razmjer cijene zbrinjavanja pojedinih vrsta i količina otpada i cijene korištenja reciklažnog dvorišta.

Odgovor

Primjedba se prihvaća. Umjesto teksta: „Cijene korištenja reciklažnog dvorišta, koje cjenikom određuje upravitelj reciklažnog dvorišta, moraju biti proporcionalni cijenama zbrinjavanja pojedinih vrsta i količina otpada koje korisnik predaje u reciklažno dvorište.“ stavit će se tekst: „Cijene korištenja reciklažnog dvorišta, koje cjenikom određuje upravitelj reciklažnog dvorišta, moraju odgovarati cijenama zbrinjavanja pojedinih vrsta i količina otpada koje korisnik predaje u reciklažno dvorište.“

Članak 12. stavak 2.

Članak 12. Nacrta Odluke u stavku 2., točki 2. sadrži tekst „u količini ne većoj od 5m³“ za koji u kontekstu u kojem je napisan nije jasno što znači, niti na koji se dio rečenice odnosi: je li to ograničenje za odvoz jednom godišnje bez naplate ili je to ograničenje kad se usluga pruža na poziv korisnika javne usluge (dakle, kad je korisnik plaća)?

Imamo li na umu prijedlog članka 11. stavka 2. Nacrta Odluke, slijedi da je i ovo pokušaj da se ograniči količina koju korisnik može predati jednom godišnje bez naplate.

Kao što je obrazloženo uz prijedlog članka 11. stavak 2., takvo rješenje nije u skladu sa ZOGO i Uredbom.

Odgovor

Primjedba se prihvaća. Rečenica „...sakupljanje glomaznog komunalnog otpada u reciklažnom dvorištu, mobilnom reciklažnom dvorištu te jednom godišnje, bez naplate, odvozom s adrese obračunskog mjesta korisnika javne usluge, na poziv korisnika javne usluge, u količini ne većoj od 5 m³;“ glasit će: „...sakupljanje glomaznog komunalnog otpada u reciklažnom dvorištu, mobilnom reciklažnom dvorištu te jednom godišnje u količini ne većoj od 5 m³, bez naplate, odvozom s adrese obračunskog mjesta korisnika javne usluge na poziv korisnika javne usluge;“. Sukladno tehničkim mogućnostima, komunalno društvo korisniku će na poziv omogućiti postavu i odvoz standardnog kontejnera zapremine 5 m³ za jednokratni besplatni godišnji odvoz glomaznog otpada s obračunskog mjesta korisnika, dok svaku količinu veću od navedene korisnik može sam besplatno odložiti u reciklažno dvorište.

Članak 12. stavak 4.

Članak 12. Nacrta Odluke u stavku 4. Nacrta Odluke nameće obvezu korisniku javne usluge djelatnicima davatelja javne usluge ili drugim osobama ovlaštenim za nadzor provedbe Odluke omogućiti pristup na svoju nekretninu i uvid u stanje kompostera i provedbu kućnog kompostiranja.

Iz ZOGO, ali ni iz Zakona o komunalnom gospodarstvu (dalje: ZKG) ne slijedi da je JLS ovlaštena nametati

korisniku obvezu da "djelatnicima davatelja javne usluge ili drugim osobama ovlaštenim za nadzor provedbe ove Odluke" omogući "pristup na svoju nekretninu i uvid u stanje kompostera i provedbu kućnog kompostiranja". Zaštita prava vlasništva jedno je od ustavnih načela kojim se jamči vlasniku da svoja vlasnička prava na nekretnini izvršava prema svojoj volji, što znači da i dopuštenje trećim osobama da uđu na posjed mora biti uređeno zakonom, odnosno da JLS mora imati jasno izraženu nadležnost ovlastiti pojedine osobe za ulazak na nečiji posjed. Članak 25. Nacrta Odluke propisuje čak i kaznu za korisnika koji ne dopusti nadzor kompostiranja na svojoj nekretnini odnosno svome posjedu.

Ovlaštenje da korisniku nametne obvezu trpljenja ove kontrole za JLS ne postoji ni u ZOGO ni u ZKG. Zato smatram da Nacrt Odluke treba uskladiti s Ustavom i brisati ovu odredbu.

Odgovor

Ugovorom o korištenju javne usluge koji se sklapa između korisnika i pružatelja usluga, korisnik prihvaćanjem metode kućnog kompostiranja kao načina rješavanja biootpada, pristaje i na mogućnost nadzora kućnog kompostiranja od strane pružatelja usluga. Na isti način drugi pružatelji javnih usluga vrše obračun/kontrolu korištenja javnih usluga radi očitavanja mjernih uređaja, npr. električne energije, plina, vode. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 17. stavak 7.

Članak 17. Nacrta Odluke u stavku 7. točki 3. propisuje da davatelj javne usluge primjenjuje podatak iz Izjave koji je sam naveo (dakle, bez uvažavanja onog podatka koji je naveo korisnik) kad podatak koji je naveo korisnik javne usluge nije u skladu sa Zakonom, Uredbom i ovom Odlukom.

Iz točke 3. nije jasno na što se misli: kako podatak koji je naveo korisnik može ne biti u skladu sa Zakonom, Uredbom i ovom Odlukom? Smatramo da je ovom odredbom davatelju usluge otvorena mogućnost na postupanje prema vlastitom nahođenju jer nije jasno mjerilo u kojem podatak "nije u skladu" s navedenim aktima. Predlažem da se točka 3. briše iz ovog članka.

Odgovor

Sadržaj Izjave propisan je člankom 14. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom. Ukoliko korisnik u Izjavi navede netočne podatke, smatra se da nije postupio u skladu sa Zakonom, Uredbom i Odlukom. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 17. stavak 8.

Članak 17. Nacrta Odluke u stavku 8. utvrđuje da će o predmetu spora između davatelja javne usluge i korisnika javne usluge rješenjem odlučiti komunalni redar.

U prvom redu, ova odredba nije u skladu s nadležnostima i ovlaštenjima komunalnih redara utvrđenih člankom 36. ZOGO. Drugo, ako komunalni redar odlučuje rješenjem, to znači da je na spor primijenio Zakon o općem upravnom postupku. To dalje znači da se korisnik u tom sporu dalje može obratiti samo Upravnom sudu - koji nije nadležan za postupanje u ovakvim predmetima jer se ovdje ne radi o upravnoj stvari.

Slijedi da je ovakva odredba ne samo neutemeljena na stanju propisa, nego i da će stvoriti pravnu zbrku o nadležnosti za rješavanje sporova. Nema sumnje da bi je u konačnici u postupku ocjene zakonitosti ukinuo nadležni upravni sud, samo što će u međuvremenu korisnicima - ali i pružatelju usluge i Gradu proizvesti troškove u vidu utroška vremena i novca.

Predlažem da se točka 8. briše iz Nacrta Odluke.

Odgovor

Komunalni redar rješenje donosi u ime upravnog tijela – Grada Velike Gorice i samim time na njega se primjenjuje Zakon o općem upravnom postupku. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 18. stavak 4.

U članku 18. stavku 4. Nacrta Odluke iza riječi "te drugi podzakonski akti," treba dodati riječi "te u strojno čitljivom obliku".

Trgovačko društvo u kojima JLS ima većinsko vlasništvo obveznik je primjene Zakona o pravu na pristup informacijama iz čijeg članka 10. slijedi obveza objave općih akata i odluka u strojno čitljivom obliku.

Odgovor

Primjedba se djelomično prihvaća. Rečenica će glasiti: „Davatelj javne usluge je dužan na svojoj mrežnoj stranici objaviti u strojno čitljivom obliku i održavati poveznice na mrežne stranice Narodnih novina na kojima su objavljeni Zakon i Uredba te drugi podzakonski akti, digitalnu presliku Odluke, digitalnu presliku cjenika i obavijest o načinu podnošenja prigovora sukladno obvezama iz posebnog propisa kojim se uređuje zaštita potrošača.“.

Članak 19. stavak 2.

Odredba stavka 2. članka 19. Nacrta Odluke očiti je zaostatak iz prethodnih vremena. Ako se usluga plaća po predanoj količini, postavlja se pitanje ima li mjesta ovakvom uređenju.

Pritom, ovaj članak uređuje provedbu Ugovora u slučaju nastupanja posebnih okolnosti ali se uopće ne bavi situacijom u kojoj davatelj usluge iz bilo kojeg razloga nije izvršio uslugu odvoza u roku u kojem ju je trebao izvršiti. Otpad koji se kvari i koji stoji u posudi za odlaganje se mora odvesti u propisanim rokovima. Ako davatelj usluge propusti izvršiti svoju uslugu, za korisnika je posljedica hrpa otpada koja ugrožava njegovo zdravlje - iako uslugu mora i dalje plaćati, ali za davatelja usluge nema posljedice?

Odgovor

Sukladno članku 4. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom Odlukom su propisane odredbe o postupanju u slučaju nastupa posebnih okolnosti, pri čemu se ugovorne odredbe o međusobnim odnosima korisnika i pružatelja javne usluge obostrano suspendiraju, a nakon završetka posebnih okolnosti odredbe se vraćaju na snagu. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 20. stavak 3.

Članak 20. Nacrta Odluke u stavku 3. predlaže 8 dana roka za pisanu reklamaciju na ispostavljeni račun.

U uvjetima u kojima korisnik može privremeno i ne koristiti nekretninu ali uslugu mora plaćati, ovaj je rok neprimjereno kratak i treba ga produžiti na najmanje 30 dana.

Trajanje roka nije zadano bilo kojim propisom pa ga je sasvim sigurno moguće odrediti tako da korisniku omogući podnošenje prigovora u roku od 30 dana od primitka računa. To tim više što je dvojbeno kako utvrditi dan primitka računa ako se računi šalju bez potvrde uručjenja jer se račun za odvoz otpada šalje na takav način koji ne osigurava podatak kad je korisnik primio račun, može se samo znati kad je davatelj usluge predao račun na otpremu. Stoga smatram da i ovaj dio treba urediti drugačije, a to je i dodatni argument zašto rok za prigovor mora biti puno duži.

Odgovor

Primjedba se djelomično prihvaća. Rok za prigovor na račun biti će 15 dana od dana primitka računa.

Članak 21.

Članak 21. Nacrta Odluke uređuje pitanja koja se odnose na evidenciju korisnika i propisuje da će se sama evidencija smatrati dokazom izvršene usluge. Stavak 3. ovog članka uređuje podatke koje evidencija sadrži, a točka 3. spominje i "dokaz o izvršenoj usluzi u obračunskom razdoblju" ali nema nikakvih daljnjih određenja što uopće dokazuje da je usluga izvršena.

Uredba u članku 4. stavku 1. točka 6. također propisuje da Odluka mora sadržavati i odredbe o prihvatljivom dokazu izvršenja javne usluge za pojedinog korisnika, a u članku 17. stavku 1. točka 2. podtočka 6. propisuje da Evidencija mora sadržavati "datum i broj primopredaja otpada i dokaz o izvršenoj usluzi u obračunskom razdoblju" pa je iz toga jasno da Uredba ne kreće od stajališta da je sama evidencija dokaz izvršenja usluge.

Članak 21., a ni ostatak Nacrta Odluke, ne sadrži utvrđenje što se smatra dokazom o izvršenoj usluzi.

Iz teksta Nacrta Odluke slijedi da je dokaz izvršenja usluge najmanje važan element jer sve ovo što je u članku 21. pobrojano zapravo je prepisano iz Uredbe i ZOGO, a nabrojanje sadrži propisane elemente

evidencije prepisane iz Uredbe, koji su davatelju usluge neophodni da bi mogao naplatiti pružanje usluge.

Je li davatelj usluge uslugu realno pružio ili nije - pokazuje se kao najmanje važno pitanje.

Smatram da Odluku treba uskladiti sa zahtjevima ZOGO i Uredbe i propisati što se smatra dokazom izvršenja usluge.

Odgovor

Prihvatljivi dokaz izvršenja javne usluge za pojedinog korisnika javne usluge predstavlja evidencija davatelja javne usluge o izvršenoj javnoj usluzi (elektronička evidencija pražnjenja spremnika tijekom obračunskog razdoblja) za pojedinog korisnika javne usluge. Elektronička evidencija rezultat je automatskog strojnog očitavanja RFID čipova koji se nalaze ugrađeni u spremnicima za miješani komunalni otpad i GPS lokacije očitavanja čipa. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 22. stavak 2.

Odredba članka 22. stavak 2. Nacrta Odluke nije sukladna ZOGO-u i Uredbi. U prvom redu ZOGO kao osnovno načelo utvrđuje "onečišćivač plaća", a ako cijena obvezne minimalne javne usluge (dalje OMJU) pokriva sve troškove funkcioniranja sustava gospodarenja otpadom, to nije u skladu s načelom "onečišćivač plaća". Isto tako je i u suprotnosti s člankom 3. stavak 1. točka 15. Uredbe koji utvrđuje da je obvezna minimalna javna usluga dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav skupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pri tom obvezu o osiguranju primjene načela "onečišćivač plaća".

Ako Nacr Odluke utvrđuje da se minimalnom javnom uslugom pokrivaju svi troškovi, kako se onda poštuje načelo onečišćiva plaća? Ako se tu spominju i troškovi prijevoza i obrade otpada, a otpada nema (nije predan) koji su onda troškovi tog prijevoza i obrade?

Smatram da OMJU ne može obuhvatiti sve troškove poslovanja pružatelja javne usluge. Upravo suprotno: ukupna cijena odvoza treba obuhvatiti sve troškove, a pritom tek jedan manji dio može otpasti na OMJU, jer ako se u život provodi načelo "onečišćivač plaća" glavnina troška treba zavisiti od preuzete količine otpada.

Odgovor

Sukladno članku 3. Uredbe, „obvezna minimalna javna usluga je dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pritom obvezu o osiguranju primjene načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge“. Cijena zbrinjavanja otpada razmjerno je najmanji dio cijene javne usluge gospodarenja otpadom. Sukladno tome izmijenit će se tekst Odluke. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 22. stavak 3.

Odredba članka 22. u stavku 3. utvrđuje cijenu obvezne minimalne javne usluge u visini od 48,00 kn, što s obračunatim PDV od 13% iznosi 54,24 kn.

Iako Uredba utvrđuje pravo naplate cijene obvezne minimalne javne usluge, cijena koja se predlaže je iznimno visoka. Pritom je u pitanju cijena obavezne minimalne usluge koju korisnik plaća bez obzira koristi li uslugu - a u takvom se slučaju ta cijena pokazuje kao iznimno velika za nepruženu uslugu.

Iz stavka 2. ovog istog članka slijedi da ona treba osigurati "hladni pogon", odnosno da uključuje sve troškove postojanja pružatelja usluge, što, kako je već obrazloženo, nije u skladu sa ZOGO i Uredbom.

Odredba članka 22. u stavku 3. utvrđuje i cijenu obvezne minimalne javne usluge za korisnike koji nisu kućanstvo u visini od 70,00 kn, obračunato s PDV-om radi se o iznosu od 79,10 kn mjesečno.

U prvom redu je OMJU za korisnike koji nisu kućanstvo također previsoka, uz iste argumente koji su izneseni kod cijene za kućanstva.

Pritom se ne pravi razlika o vrsti djelatnosti jer je iz tablice koja utvrđuje potkategorije po Uredbi razvidno da

se radi o djelatnostima koje ne proizvode jednake količine otpada pa je jedinstvena cijena OMJU za sve poslovne korisnike jednostavno neprimjerena.

Usporedimo, primjerice, javnobilježnički ured koji ima nešto malo komunalnog otpada, a veći dio otpada je papir, koji se posebno zbrinjava, i, primjerice, automehaničar koji ima otpadna ulja, otpadne dijelove i sličan otpad koji se mora posebno zbrinuti.

Također je neprimjereno da pojedine djelatnosti plaćaju puno veću OMJU nego kućanstva, a posao se u njihovom prostoru odvija $\frac{1}{4}$ ili $\frac{1}{2}$ vremena a u priličnom broju poslovnih prostora se odvijaju takve aktivnosti koje ne proizvode velike količine otpada.

Ovo je i opet uređenje koje ne stremi tome da u život provede načelo "onečišćivač plaća" nego načelo "platite svi da mi imamo osigurane plaće i sve druge troškove".

Smatram da mjesečnu OMJU treba prepoloviti i razraditi je po potkategorijama prema vrsti djelatnosti.

Odgovor

Sukladno članku 3. Uredbe, „obvezna minimalna javna usluga je dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pritom obvezu o osiguranju primjene načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge“. Naplata količine predanog miješanog komunalnog otpada obavlja se temeljem evidencije broja pražnjenja i zapremine spremnika kod korisnika. Izračun cijene OMJU izvršen je temeljem procjene realnih troškova poslovanja davatelja javne usluge. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 22. stavak 4.

Odredba članka 22. u stavku 4. utvrđuje da cijena javne usluge uključuje posebnu naknadu za izgradnju građevina i investicijsku nabavu opreme za gospodarenje komunalnim otpadom.

Ovakvo uređenje nije u skladu sa ZOGO koji u članku 33. stavku 13. propisuje da predstavničko tijelo JLS "može" odrediti obvezu plaćanja "namjenske naknade" u skladu s Programom gradnje građevina za gospodarenje komunalnim otpadom.

Ovakvim uređenjem "posebna naknada" - koju ZOGO uopće ne poznaje - dodana je u cijenu javne usluge iako je ZOGO ne poznaje, a pritom je uvrštena u strukturu cijene iako se može raditi o obvezi koja je utvrđena za određeno ograničeno razdoblje, jer se i Program gradnje građevina za gospodarenje komunalnim otpadom donosi za određeno vremensko razdoblje.

Zbog toga bi trebalo uskladiti ovu odredbu s odredbama ZOGO, odnosno riječ "uključuje" treba zamijeniti riječima "može uključivati".

Odgovor

Posebna naknada za izgradnju građevina i kapitalnu nabavu opreme za gospodarenje otpadom je namjenska naknada koja se ne nalazi se u strukturi cijene javne usluge, već se sukladno članku 20. stavak 13. Uredbe ona posebno iskazuje na računu za javnu uslugu, ubire ju davatelj javne usluge te ju uplaćuje u Proračun Grada Velike Gorice gdje se koristi kao namjenski prihod jedinice lokalne samouprave, sukladno Programu izgradnje građevina za gospodarenje otpadom koji je sastavni dio Proračuna Grada Velike Gorice i donosi ga predstavničko tijelo za svaku godinu. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 22. stavak 5.

Članak 22. u stavku 5. utvrđuje formulu za izračun "posebne naknade" (i pritom se pogrešno poziva na stavak 2. ovog članka, u kojem posebna naknada nije ni spomenuta) i daje formulu za njeno izračunavanje koja je utemeljena na ukupnoj zapremini svih spremnika za miješani komunalni otpad, a korisnik je plaća, i opet, prema zapremini spremnika.

I opet vidimo da je mjerilo zapremina spremnika, a ne količina predanog otpada!

Posebna naknada utvrđena Nacrtom Odluke nema utemeljenja u Uredbi i/ili ZOGO. ZOGO govori o "namjenskoj" naknadi koja se utvrđuje u skladu s Programom gradnje građevina za gospodarenje

komunalnim otpadom. Namjenska naknada nije dio strukture cijene i ne može biti normirana Odlukom kao dio strukture cijene.

Ovo rješenje nije ništa drugo nego prepisano rješenje iz prethodnih odluka koje nisu usklađene sa ZOGO-om. Tražim da se posebna naknada briše iz strukture cijene jer joj ovdje nije mjesto i da se njeno plaćanje poveže s predanom količinom otpada, odnosno da se ona izračunava tako da onečišćivač plaća.

Odgovor

Primjedba se djelomično prihvaća. U Odluci će se izmijeniti poziv na „stavak 2.“ u „stavak 4.“. Posebna naknada za izgradnju građevina i kapitalnu nabavu opreme za gospodarenje otpadom kao namjenska naknada ne nalazi se u strukturi cijene javne usluge, već se samo posebno iskazuje na računu za javnu uslugu, ubire ju davatelj javne usluge te ju uplaćuje u Proračun Grada Velike Gorice gdje se koristi kao namjenski prihod jedinice lokalne samouprave, sukladno Programu izgradnje građevina za gospodarenje otpadom koji je sastavni dio Proračuna Grada Velike Gorice i donosi ga predstavničko tijelo za svaku godinu. Budući da se Programom izgradnje građevina za gospodarenje otpadom mora predvidjeti fiksni iznos sredstava potrebnih za kapitalna ulaganja, cijena posebne naknade ne može se bazirati na varijabilnom dijelu cijene odvoza otpada, već se ravnomjerno raspodjeljuje korisnicima usluge temeljem zapremine kante koju koristi pojedini korisnik.

Članak 23. stavak 1.

Iz formulacije članka 23. stavka 1. slijedi da je korisnik javne usluge dužan u dane odvoza iznijeti spremnike s otpadom.

A što ako korisnik nema otpada? Je li i onda dužan iznijeti svoj spremnik s otpadom?

Smatram da treba pronaći drugu formulaciju koja ne bi obvezivala korisnike koji nemaju otpada da su u dane odvoza dužni iznijeti spremnik s otpadom.

Odgovor

Primjedba se prihvaća. Formulacija rečenice glasiće „Korisnik javne usluge koristi uslugu na način da, sukladno obavijesti o prikupljanju miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i reciklabilnog komunalnog otpada, u dane odvoza otpada na javnu površinu ispred svoje nekretnine iznese odgovarajući spremnik s otpadom koji se u te dane odvozi.“. Podrazumijeva se da je potrebno iznijeti spremnik s otpadom, a ne prazan spremnik.

Članak 25. stavak 1.

S odredbom članka 25. stavak 1. točka 4. Nacrta Odluke se ne slažem jer GVG nema ovlasti obvezivati vlasnika da osoblju davatelja javne usluge mora omogućiti pristup svojoj nekretnini i protivim se ovakvom uređenju, što je detaljnije obrazloženo u primjedbi na članak 12. Nacrta Odluke.

Odgovor

Ugovorom o korištenju javne usluge koji se sklapa između korisnika i pružatelja usluga, korisnik prihvaćanjem metode kućnog kompostiranja kao načina rješavanja biootpada, pristaje i na mogućnost nadzora kućnog kompostiranja od strane pružatelja usluga. Na isti način drugi pružatelji javnih usluga vrše obračun/kontrolu korištenja javnih usluga radi očitavanja mjernih uređaja, npr. električne energije, plina, vode. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 25. stavak 7.

U članku 25. stavku 7. propisuje se ugovorna kazna za oštećenje ili uništenje spremnika. Budući da postoje različiti spremnici, za očekivati je da se iz ugovorne kazne sanira šteta, shodno tome i visina ugovorne kazne bi trebala ovisiti o spremniku koji se ošteti.

Odgovor

Primjedba se djelomično prihvaća. Bilo bi nepraktično propisivati ugovornu kaznu zasebno za svaku vrstu spremnika, pa je uzeta prosječna vrijednost spremnika za koje se očekuje da će biti postavljeni na

obračunskom mjestu. Cijena ugovorne kazne za uništenje spremnika izmijenjena je i sada će iznositi 200,00 HRK.

Članak 28. stavak 2.

Članak 28. u stavku 2. Nacrta Odluke utvrđuje da će davatelj javne usluge u slučaju nemogućnosti isporuke spremnika korisnicima isporučiti odgovarajuće vrećice za sakupljanje otpada.

Uz načelnu napomenu o povećanju količine jednokratne plastike, ovdje nije jasno hoće li te vrećice korisnik morati platiti. Budući da posudu za odlaganje otpada korisniku osigurati davatelj usluge mora osigurati bez naknade, smatram da i u ovom slučaju davatelj usluge nema pravo vrećicu naplatiti od korisnika.

Odgovor

Cijena posude za odlaganje otpada ne naplaćuje se izravno korisnicima, već se nabava spremnika osigurava iz cijene obvezne minimalne javne usluge, sukladno Zakonu i Uredbi. Isto će se primijeniti i na zamjenske vrećice, koje su privremeno rješenje do nabave odgovarajućih posuda.

Opći uvjeti

Članak 3.

Članak 3. Općih uvjeta obvezuje pravne osobe na zaključivanje posebnog ugovora za odvoz otpada i u situaciji u kojoj je otpad po prirodi stvari ili po sastavu sličan komunalnom otpadu iz kućanstva.

ZOGO u članku 4. definira "proizvodni otpad" kao otpad koji nastaje u proizvodnom procesu u industriji, obrtu i drugim procesima, a sadrži i definiciju "biorazgradivog komunalnog otpada" za koji kaže da je otpad nastao u kućanstvu i otpad koji je po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstva, osim proizvodnog otpada i otpada iz poljoprivrede i šumarstva. Dakle, i ovdje je definicija koja nije u skladu sa ZOGO jer iz njega slijedi da je moguće da pravne osobe proizvode komunalni otpad, a jasno je razgraničio komunalni otpad od proizvodnog otpada..

Nacrt Odluke izričito govori o tome da nema veze koju vrstu otpada korisnik proizvodi te da i u situaciji u kojoj proizvodi otpad po prirodi ili sastavu sličan komunalnom otpadu iz kućanstva korisnik mora sklopiti poseban ugovor i, naravno, više plaćati već samo zbog toga što je pravna osoba, bez ikakvog utjecaja činjenice koliko je otpada predao.

S ciljem da se omogući ostvarenje takve ideje sav otpad koji proizvod pravne osobe ovom je odredbom proglašen proizvodnim otpadom. Ne samo da to nije u skladu sa ZOGO jer je to rješenje koje i opet ignorira načelo "onečišćivač plaća" nego nemaju sve pravne osobe proizvodnju. Dio pravnih osoba pruža usluge koje ne proizvode velike količine otpada. Ipak, polazna je pretpostavka da im se naplati više. Zašto? Do kada ćemo kažnjavati poduzetništvo?

No ključni je argument ovdje da se i ovom odredbom ne ostvaruje načelo "onečišćivač plaća".

Odgovor

Otpad po mjestu nastanka može biti „proizvodni“ i „komunalni“. Kad se radi o „proizvodnom“ otpadu, bez obzira na njegov sastav i karakteristike, pravna osoba koja ga proizvodi dužna ga je predavati ovlaštenoj osobi radi odvoza i zbrinjavanja. Prema tome, pravne osobe za svoj proizvodni otpad moraju sklopiti poseban ugovor s gradskim komunalnim društvom ili nekom drugom ovlaštenom pravnom osobom koja će taj otpad odvoziti i predavati na zbrinjavanje odnosno zbrinjavati. Komunalni otpad koji nastaje kod pravnih osoba obuhvaćen je javnom uslugom gospodarenja komunalnim otpadom i predmet je ove Odluke. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 7. stavak 1.

Članak 7. u stavku 1. Općih uvjeta utvrđuje "automatizam" po kojem se u svakom slučaju smatra da je korisnik sklopio ugovor. U tom se kontekstu spominje i situacija u kojoj korisnik "neopravdano" odbija

potpisati Ugovor.

Što znači da korisnik "neopravdano odbija" potpisati Ugovor? Tko će to utvrditi i po kojim mjerilima da je korisnik "neopravdano" odbio? Hoće li davatelj usluge oformiti posebno etičko tijelo koje će utvrđivati da je korisnik "opravdano" ili "neopravdano" odbio potpisati ugovor?

Smatram ovakvo uređenje neprimjerenim. Korisnik ima puno pravo postupiti po vlastitom nahođenju, a Grad pa ni davatelj usluge nema pravo ocjenjivati njegovo odbijanje zaključenja ugovora niti bi to trebao biti čimbenik u bilo kojem kontekstu.

Odgovor

Primjedba se prihvaća. U članku 7. stavak 1. izbacit će se riječ „neopravdano“.

Članak 8. stavak 3.

Članak 8. Općih uvjeta u stavku 3. propisuje da je promjene u statusu korisnik dužan dokazati vjerodostojnim ispravama navedenim na obrascu davatelja javne usluge.

Dakle, na obrascu će biti navedene vjerodostojne isprave koje korisnik mora priložiti, a ako korisnik, kojim slučajem, ima ispravu koja nije navedena na obrascu - sam si je kriv.

Smatram da je ovakav način uređenja neprimjeren i da treba ostaviti otvorenom mogućnost kojom ispravom korisnik dokazuje svoj status.

Odgovor

Primjedba se prihvaća. Ukoliko korisnik želi ostvariti neko pravo, dužan je dostaviti vjerodostojne dokaze kojima dokazuje navode iz zahtjeva za ostvarivanje tog prava. Ovdje bi bilo nepraktično doslovno navesti sve moguće vrste takvih dokaza, pa će se tako i formulirati tekst ovoga stavka.

Članak 9. stavak 2.

Članak 9. Općih uvjeta u stavku 2. točki 2. propisuje da je uz zahtjev za raskid Ugovora korisnik treba priložiti potvrdu da se ne koriste druge komunalne usluge (el. energija, voda, plin) i kao dokaz priložiti očitavanje za navedene usluge za prethodnih 6 uzastopnih mjeseci.

Ovo bi trebalo biti oživotvorenje članka 13. Uredbe koja jasno propisuje da je nekretnina koja se trajno ne koristi nekretnina za koju je to utvrđeno na temelju očitovanja vlasnika nekretnine i, kad je potrebno, na temelju podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, ili plina ili pitke vode ili na drugi način.

Dakle, Uredba određuje "kad je potrebno".

Nacrt Općih uvjeta polazi od toga da je uvijek potrebno i tjera korisnike da pružatelju usluge predoče sva svoja osobna stanja, između ostaloga i "ugovor o smještaju u dom".

Pritom, ako korisnik mora priložiti potvrdu da se isporuka električne energije, vode i plina ne koristi za prethodnih 6 uzastopnih mjeseci, to znači da uslugu - iako je ne koristi - mora prvo plaćati 6 mjeseci, a tek je onda može otkazati.

Ovakvo je uređenje potpuno neprimjereno i nesukladno načelu "onečišćivač plaća".

Isto tako nema mjesta traženju da korisnik treba dokazivati da je smješten u dom ili da postoje neke druge okolnosti zbog kojih nekretninu ne koristi - jer to su njegovi osobni podaci i ne tiču se pružatelja usluge odvoza otpada! Pružatelju usluge treba biti dovoljna izjava korisnika.

Između ostaloga, članci 8. i 9. su međusobno suprotni: u članku 8. je navedeno da se promjena statusa korisnika primjenjuje od dana prijave, no to očito ne vrijedi ako korisnik, prijavio ili ne, prvo mora dokazati da 6 mjeseci ne troši struju i vodu.

Odgovor

Primjedba se djelomično prihvaća.

Članak 9. izmijenit će se na sljedeći način:

„Članak 9.

Korisnik javne usluge može zatražiti raskid Ugovora iz sljedećih razloga:

1. prestanka odnosno promjene vlasništva nekretnine te
2. u slučaju da trajno ne koristi nekretninu. Nekretninom koja se trajno ne koristi smatra se: (a) nekretnina za koju se utvrdi da u razdoblju od 6 mjeseci nema potrošnje električne energije i vode (na temelju očitavanja mjernih uređaja) ili (b) nekretnina koja nije pogodna za stanovanje.

Zahtjev za raskid Ugovora korisnik javne usluge podnosi davatelju javne usluge u obliku pisanog očitovanja, uz koje prilaže dokaze kojima potvrđuje razloge za raskid Ugovora i to, za razlog pod točkom:

1. izvadak iz zemljišnih knjiga, ugovor o kupoprodaji, ugovor o darovanju, rješenje o nasljeđivanju, ugovor o najmu/zakupu kad je korisnik javne usluge ugovorom izričito prenio na najmoprimca/zakupoprimca obvezu plaćanja javne usluge davatelju javne usluge;
2. potvrda da se usluga isporuke električne energije, vode ili plina trajno ne koristi ili mjesečno očitavanje za navedene usluge za prethodnih 6 uzastopnih mjeseci.

O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka davatelj usluge dužan je odlučiti u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva. Prije odlučivanja o zahtjevu korisnika za raskid Ugovora, ovlašteni zaposlenik davatelja javne usluge provjerit će koristi li se nekretnina ili ne, o čemu sastavlja zapisnik. U slučaju da ovlašteni zaposlenik davatelja javne usluge utvrdi da se nekretnina, suprotno navodima korisnika, koristi, davatelj javne usluge će pisanim putem obavijestiti korisnika javne usluge o odbijanju zahtjeva za raskid Ugovora uz obrazloženje odnosno naznaku razloga zbog kojih je zahtjev korisnika za raskid Ugovora odbijen te će na računu za uslugu korisniku javne usluge obračunati ugovornu kaznu.

...“

Članak 10. stavak 5.

U članku 10. stavku 5. Opći uvjeti samo ponavljaju odredbu članka 6. Nacrta Odluke, a na ovaj se dio odnosi isto pitanje: kako je moguće izdati račun prije kraja obračunskog razdoblja i zašto taj datum ne bi mogao biti prvi radni dan u narednom mjesecu?

Odgovor

Primjedba nije osnovana. Račun za izvršenje usluge zaključuje se s krajnjim datumom izvršenja usluge, što je zadnji dan mjeseca u kojem je usluga izvršena. Račun se tiska početkom narednog mjeseca, kad se i šalje korisnicima, a takva će se praksa provoditi i nadalje. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 10.

Članak 10. Općih uvjeta ne sadrži odredbu što se događa ako davatelj usluge kasni s dostavom računa. Već se događalo da računi za komunalne usluge stignu sa zakašnjenjem, ali zato imaju rok dospeljeća koji korisnik mora poštivati. Zato smatram da treba predvidjeti da ako davatelj usluge kasni s dostavom računa korisniku, korisnik nije dužan platiti zatezne kamate, a rok dospeljeća počinje teći tek kad je račun dostavljen korisniku.

Odgovor

Rok plaćanja računa određen je kao što je uobičajeno i za ostale vrste javnih usluga pa nema potrebe mijenjati ga. Komunalno društvo dužno je korisnicima dostavljati račune na vrijeme, a korisnici imaju pravo žaliti se ako smatraju da su oštećeni zbog kašnjenja računa. Primjedba se ne prihvaća.

Članak 11.

Članak 11. Općih uvjeta u stavku 2. utvrđuje rok za prigovor na račun u trajanju od 8 dana.

Rok za prigovor je neprimjereno kratak, detaljnije je obrazloženje dano uz primjedbu na članak 20. stavak 3.

GRAD VELIKA GORICA

Nacrta Odluke.

Predlažem da se ovaj rok produlji na 30 dana od dana primitka računa. No tu je dvojben i "dan primitka" jer se račun za odvoz otpada šalje tako da ne osigurava podatak kad je korisnik primio račun, može se samo znati kad je davatelj usluge predao račun na otpremu. Stoga smatram da i ovaj dio treba urediti drugačije, a to je i dodatni argument zašto rok za prigovor mora biti puno duži.

Odgovor

Primjedba se djelomično prihvaća. Rok za prigovor na račun biti će 15 dana od dana primitka računa.

Adresa e-pošte i/ili drugi podatci za kontakt	
Datum dostavljanja	

Važna napomena:

Popunjeni obrazac zaključno **do 15. 1. 2020. godine** dostaviti na adresu elektroničke pošte:

zastita-okolisa@gorica.hr

Po završetku savjetovanja, sva pristigla mišljenja i prijedlozi bit će dostupni na internetskoj stranici Grada Velike Gorice u Izvješću o provedenom savjetovanju. Ukoliko ne želite da Vaši osobni podaci (ime i prezime) budu javno objavljeni, molimo da to jasno istaknete pri slanju obrasca. Anonimni, irelevantni i uvredljivi komentari ne će se objaviti.